

CENTRE D'INTERPRETACIÓ TORRE DE SANT VICENT

MÉS DE QUATRE SEGLES DEFENSANT LES NOSTRES COSTES.

La Torre de Sant Vicent ha estat testimoni de l'evolució de Benicàssim durant segles. Alhora, aquesta talaia també ha patit diferents canvis que l'han anat modificant fins a convertir-se en un monument tal com el coneixem hui dia.

En 1850, amb l'extinció del cos de Torrells de Costes, la torre va passar a ser custodiada pel Cos de Carabiners i, a partir de 1939, per la Guàrdia Civil Espanyola. Finalment, en 2004, va ser adquirida per l'Ajuntament de Benicàssim. Després d'èpoques d'abandó, la torre va ser restaurada completament l'any 2017.

Actualment, la Torre de Sant Vicent és una de les millor conservades de la Comunitat Valenciana, mantenint l'imponent aspecte que va tindre des de la seua construcció. En 2001, va ser declarada Bé d'Interès Cultural per la Llei de Patrimoni Històric Espanyol.

Amb la seua rehabilitació, aquest fortí s'ha convertit en la peça central del anomenat Centre d'Interpretació Torre de Sant Vicent, un espai expositiu i interactiu dedicat a donar a conèixer el context històric en què s'edificaren les torres de Sant Vicent i de Sant Julià, mostrant diversos aspectes relacionats amb la pirateria i el sistema de defensa de la costa del Regne de València entre els segles XVI i XIX.

A l'exterior de la torre, el centre d'interpretació disposa a l'entrada d'informació general, fullets explicatius i una maqueta tifològica amb text en braille.

Sala 2

Sala 1

Terrat

Benicàssim

Tourist Info Benicàssim
turismo.benicassim.es

Audioguies de Benicàssim
turismo.benicassim.es/audioguias

Entrades d'activitats turístiques
turismo.benicassim.es/tienda

Edició 1/2025

Centre d'Interpretació Torre de Sant Vicent

Centre d'Interpretació Torre de Sant Vicent

Benicàssim

Centre d'Interpretació Torre de Sant Vicent

Un recorregut per l'història

VL

La construcció del fortí va permetre frenar-ne l'abandó total, fet que va afavorir que Violant de Casalduch, baronessa hereva de la baronia, obtinguera la Carta Poblea en 1603, consolidant així la repoblació de l'àrea.

La torre, que ja apareix documentada amb la denominació de "Sanct Vicente" almenys des de 1607, comptava amb una guarnició de cinc hòmens: un alcaid, dos soldats torrers i dos a cavall. Estava equipada amb armes de foc i una peça d'artilleria, cosa que reforçava la seua capacitat defensiva.

Des del punt de vista arquitectònic, la Torre de Sant Vicent representa un magnífic exemple de les fortificacions renaixentistes del segle XVI: talús exterior, troneres, espilleres, torretes i un matacà sobre una porta elevada. Tanmateix, des de la seua edificació fins a l'actualitat, la talia ha sofert nombroses reformes per a adaptar-se a les necessitats del moment, tant en la distribució de les plantes com en l'exterior.

La torre és de planta quadrada i volum gairebé cúbic, amb una amplària d'aproximadament 11,5 metres. Aquestes dimensions, comptant el talús, corresponen a 54 pams valencians, la mesura emprada al segle XVI. La seua alçària és de 13,5 metres.

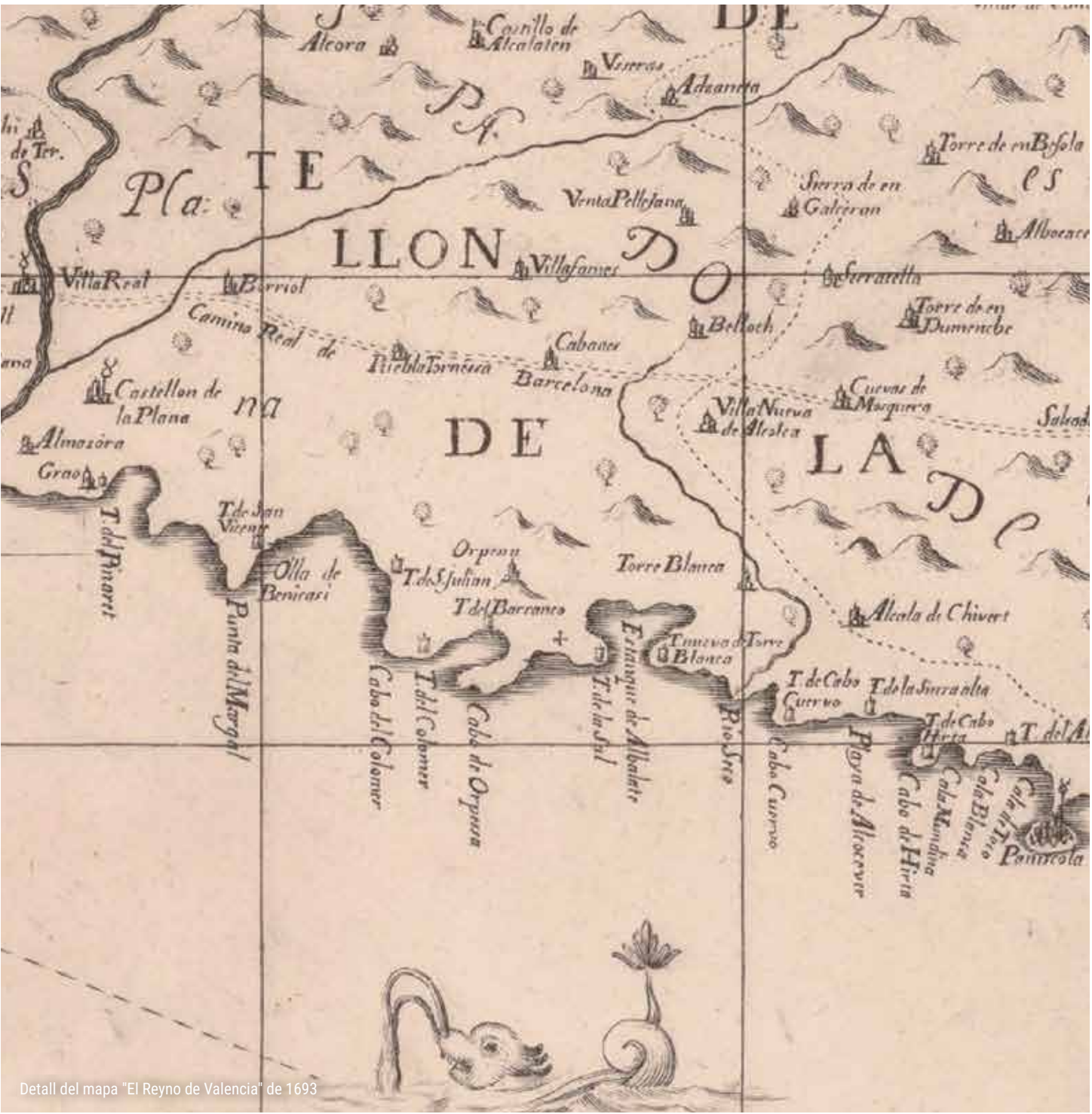
Quant al primer cos de la construcció, es tracta d'una base massissa ideada per evitar que els atacs desmunten els carreus i penetren en l'interior. Les cares exteriors estan fetes amb maçoneria de pedra unida amb morter de calç, arena i grava. Els cantons estan rematats amb carreus de pedra calcària gris, un material resistent que garanteix l'estabilitat de l'edifici front als embats i moviments. En canvi, els murs principals (paraments) utilitzen majoritàriament rodono, una pedra arenosa local de color rogenc.

A més, en algunes zones poden observar-se encadenats de pedres de major grandària, que actuen com a reforços estructurals, proporcionant cohesió i resistència addicional a la construcció.

L'ALTRA TORRE: HISTÒRIA DE LA TORRE DE SANT JULIÀ.

La Torre de Sant Julia estava situada al límit del terme municipal de Benicàssim, junt a l'actual Via Verda del Mar i a uns 2 km al nord-est de la Torre de Sant Vicent. Igual que la seua germana major, la seua funció era la de protegir l'Olla de Benicàssim i connectar visualment amb la Torre de la Colomera (Oropesa del Mar).

La seua construcció ja es menciona en les Corts de Montsó de 1547 i també apareix documentada en el Discurs d'Antonelli de 1563. Encara que es desconeix la data exacta de la seua construcció, és possible que tinguera lloc entre 1553 i 1558. No obstant això, en 1850 apareixia com arruïnada i va desaparèixer del tot a mitjans del segle XX.

**ELEMENTS
CONSTRUCTIUS**

Cos inferior massís, farcit de ciment i pedra per evitar que els atacants pogueren desmuntar les seues parets. A més, és una estructura atalussada, és a dir, que les seues rets es disposen en rampa per evitar que es poguera grimpar per elles amb facilitat.

Gàrgoles o desguassos, la part superior dels quals es va construir independent per evitar que els atacants pogueren ancorar les seues cordes i accedir a la torre.

Matacà espillerat per a la defensa vertical de la porta de la torre. Disposa de sòl corredís fet de taulons per obrir-lo o tancar-lo.

Magatzem cobert que va ser construït al segle XVIII per a guardar les armes i aparells del canó.

Paret de gruix d'1,80 metres per a resistir els impactes de l'artilleria.

Parets (reforços) construïts a principis del segle XVII per a suportar el pes del canó instal·lat al terrat. Volta de mig punt en la que es poden observar les emprems de les canyes utilitzades per a la seua construcció.

Porta a més de dos metres d'alçària que permetia l'accés a l'interior de la torre mitjançant l'ús d'una escala de mà.

Cavalleries construïdes al segle XVI i cobertes al segle XVII. Sobre elles es va edificar el primer quarter de Carabiners.

